



***BEKMURAT KELDİBAYEV***  
(БЕКМУРАТ КЕЛДИБАЕВ)–

*1 iyul 1990-cı ildə Oşun Özgön elinin  
1 May kəndində doğulub.  
2008-ci ildə həmin kənddə  
25 saylı orta məktəbi bitirib.  
2014-cü ildə Oş Texnologiya Universitetini  
“Proqramçı” ixtisası üzrə bitirib.  
“Günəşin gizləndiyi qaya” adlı şeirlər  
kitabı gün üzü görüb.*

## *KÖHNƏ ŞƏKİL*

Bu gün bir şəkillə daldım keçmişə:  
Axşam düşdü, Günəş döndü evinə.  
Ocaqdan uzaqda kölgəydi, gördüm,  
Gizlənmişdi uzun paltar içinə...

Küləklərlə gələn yemək qoxusu,  
Uşaq səsləritək qab-qacaq səsi;  
Ocaq çitiltisi başqa bir aləm,  
Yenə də çaydanın köhnə nəğməsi...

Gənc və Aybaxışlı bir lalə ana,  
Şal altda saçını oxşayır külək.  
Oduunu ocağın içinə atıb,  
Kölgə uzaqlaşır asta gedərək...

Ocağın, odunun yanında durub,  
Yaxın idi qara saca, çaydana.  
Əlini alova verib hər dəfə,  
Yemək bişirirdi anam axşama...

Köhnə şəkil hələ göz önündəydi,  
Hər axşam bu səhnə yenilənirdi.  
Başqa vaxtı ondan uzaq düşsəm də,  
İlk dəfə bu gün mən bir qərar verdim:

*-Sənə sarılmaqçun darıxdım, ana,  
Bilirəm yoldadı yorğun gözlərin.  
Küləkləri sənin ətrinə dolu  
Kəndə hazırlaşib gəlirəm indi.*

Yanına gəlirəm, qarşıla, ana,  
Həmin şal yenə də çiyində ola...

## OŞ

Bu yerləri görmək qismətim oldu,  
çəmənə – yamyaşıl otlardan xalı.  
Xan sarayı ilə zinətlənən Oş! –  
Mən 18 yaşdan sevdim bu yarı.

Bülbüldə şux nəğmə, məndəsə kədər,  
Qaynayıb-qarışır yaz avazıyla.  
Ağ Buura necə də anama bənzər,  
Daranmış, arınmış uzun saçıyla.

Gecə də işığı Günəşdən alır,  
gözəlliyin dolub – gözlərimdədir.  
Süleyman Dağının kölgəsi qalxıb,  
o da atam kimi gücümdür mənim.

Söyüdlərin teli sığala yatıb,  
Sanki oxşayıram nazlı qızları.  
Yanından ötüşür cavanlar,  
oğlun  
ağaca söykərib, şeirlər yazır...

Su quşları qanad çalır xəfifcə,  
Qoy, əbədi barış görsün bu torpaq.  
Ey, Oş! Ürəyisən Yer kürəsinin,  
Mən də sənə vuran qəlbin olacam...

## *BİZİM GÜNLƏR*

O vaxt top arxasınca qaçan bir uşağıydım,  
Sənsə saçları lentli, mehriban qızcığazdın.  
Məktəb dövrü bizimçün yamyaşıl bir bağ kimi,  
On səkkiz ilin isti nəfəsinə bələnmiş...  
İllər ötüb o vaxtdan yelqanad quş misali,  
Tale bizi yenə də, bax, üz-üzə gətirmiş.

Taleyimə min dəfə şükr edirəm qəlbimdə,  
Bilirsənmi nə qədər gözlədim mən bu günü?  
Bu dünyada sən varsan, sən varsan deyə həyat  
Mənim sənli gözümə gənc və gözəl görünür.

Gözlərimdə məsum yazın surəti,  
Sənin ətrin körpə nəfəsi kimi...  
Zaman, bir macal ver, təntitmə məni,  
sevdiyimdən qoy zövq alsın gözlərim.

*Ah, ötən günləri xatırladım mən,  
Sən də yada saldın xoş xatirəni.  
Tale bizi necə sevindirdi gör,  
Hiss etdi necə də yaxınıq indi...*

*Sakit vidalaşdıq,  
Sən varıb getdin;  
Biz gedən cığırlar yaşıldı hələ,  
Günlər ömrə işıq saçsın beləcə...*

(Çevirən: *Dos.Dr. Təranə TURAN RƏHİMLİ*)